

gagerede ville udføre deres Hverv, men derpaa beroer jo hele Sagens Bee og Vel; jeg beder derfor de ærede Herrer, som for Tiden ikke ere overbeviste om, at Institutet vil være saa nyttigt, som man troede, og som jeg oprigtigt haaber, det vil være, at de ville understøtte mig deri, at man ikke strax siger, at alle disse Folk skulle være kongeligt ansatte; senere kan man jo tage under Overveielse, hvorvidt Nogle af dem skulle nyde denne Gunst.

Indenrigsministeren: De Forslag, som foreligge nu, ere jo deels det samlede Udvalgs, deels Udvalgets Fleertals og deels Udvalgets Mindretals Forslag fra Nr. 5 til Nr. 9; hvad Nr. 9, 8 og 7 angaaer, da troer jeg vel, at de maaskee kunne volde nogen Bæmselighed; men jeg skal efter de Forhandlinger, jeg har haft med det ærede Udvalg, ikke modsætte mig deres Antagelse; det skal blive paa bedste Maade overveiet, hvorledes Sagen hensigtsmæssigt vil kunne gjenføres. Med Hensyn til Nr. 5 brugte den ærede Ordfører i Forbigaaende et Udtryk, som jeg troer hviler paa en Feiltagelse, hvis det ikke var en Feiltagelse. Han sagde nemlig, at Beslagmesteren ikke for Fremtiden skulde have kongelig Ansættelse; jeg troer, at netop det Modsatte hele Tiden har været forudsat, saa at Beslagmesteren i saa Henseende maa staae paa samme Fod som de Andre; derimod er der foreslaaet en Nedsættelse af Gagen, som jeg forgjæves i Udvalget har søgt at faae Fleertallet til at vige tilbage fra. Det er vistnok umuligt at føre noget stringent Beviis i saa Henseende for, om det er rigtigt at sætte denne Mand 150 Rd. høiere eller lavere, og, kunde jeg ikke overbevise Udvalgets Fleertal, kan jeg vel heller ikke overbevise det ærede Thing om, at man ved den foreslaaede Nedsættelse gaar den nu ansatte Mand for nær. Tidligere var Forholdet ikke ordnet ved en fast Gage, men ad forskellige Veie kom hans samlede Indtægter ud; nu er der Spørgsmaal om at afløse disse forskellige Indtægtskilder, tildeels ligefremme Naturalydelsler, med en fast Løn og gjøre det saaledes, at man ikke regner det for farrigt; det er derfor, man har foreslaaet disse 1400 Rd. bevilgede som Gage for Beslagmeste-

ren ved dette Institut. Hvad Forslaget af Mindretallet under Nr. 6 angaaer, da er jeg vis paa, at den ærede Ordfører vil udtale sig derimod; jeg maa for mit Bedkommende meget bestemt erklære mig mod dette Forslag, som ligefrem staaende i Strid med den Lovordning, dette Institut har faaet; Gagneres Størrelse er netop beregnet paa, at de Bedkommende vilde erholde kongelig Ansættelse, og hele Forholdet vil derfor blive et andet, naar man fraviger og forrykker det Udgangspunkt, som er givet ved selve Loven om det nye Institut. Det maa ogsaa erindres, at her er der for en stor Deel Spørgsmaal om at omdanne en allerede bestaaende Anstalt, hvis Lærere ere kongelige Embedsmænd. Dette Forslag er virkelig saa vilkaarligt, at jeg ikke havde ventet, at den ærede Rigsdagsmand, selv med sin Forkjærlighed for et Lønningssystem, hvis Brugbarhed slet ikke er prøvet hos os, vilde være kommen frem med det her.

Ordføreren: Jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at det forholder sig ganske rigtigt, at jeg har gjort mig skyldig i den af den høitagtede Minister nævnte Feiltagelse i Henseende til Beslagmesterens fremtidige Stilling; jeg maa iøvrigt tilføie, at jeg ikke hører til det Fleertal, som har foreslaaet denne Mand's Gage nedsat til 1230 Rd.; jeg skal derfor stemme imod Forslaget. Hvad angaaer Mindretallets Forslag, saa har den høitærede Minister egentlig anført, hvad der er at sige derom; ikke blot, at den hele Organisation af Landbohøiskolen støtter sig til en Lov, hvis Principer have fundet en meget udførlig Droseltelse her i Salen, men ogsaa, at der var et Mindretal i Forsamlingen, som vilde gaare en anden Veie, som overhovedet slet ikke ønskede dette Institut oprettet, eller rettere omændret; thi Institutet bestod jo i Forveien. Nu er imidlertid Majoriteten i Rigsdagen gaaet en modsat Veie, og som Følge deraf mener jeg, at vi maae fortsætte paa denne begyndte Veie; vi kunne nu ikke paa eengang staae stille og staae ind paa en ganske anden. Men der kommer desuden den Ting til, som ogsaa er angiven af den høitærede Minister, at, hver Gang La-